

turgasselskaber (den såkaldte bundfradragslov) i juni 1997 (se afsnit 1.10) indgik DONG Naturgas og de regionale selskaber i oktober 1997 en treårig principaftale i tillæg til 4. juni-aftalen. Aftalen omfatter de mængder, der ligger ud over mængderne i 4. juni-aftalen op til en samlet leverance på 3,7 mia. m³ årligt i perioden frem til markedsåbningen, dog ikke længere end til og med 2000. Principaftalen blev i efteråret 1998 udmøntet i en egentlig tillægsaftale til 4. juni-aftalen (Tillægsaftalen), der tager hensyn til nye afgifter på naturgas.

1.9. Aftaleforholdene mellem DONG Naturgas og DUC m.fl. Forholdene mellem DONG Naturgas og DUC er reguleret i gaskøbsaftalerne fra henholdsvis 1979, 1990 og 1993. Den første aftale fra 1979 omfatter en samlet aftalemængde på 55 mia. m³, der skal leveres i perioden 1984 til 2009. I takt med den stigende kontrakttegnning på det danske marked og mulighederne for yderligere salg af naturgas på det danske marked samt til eksport til Tyskland og Sverige påbegyndte DONG Naturgas i 1987 forhandlinger med DUC om køb af yderligere naturgasleverancer. I marts 1989 blev der opnået enighed om en principaftale om yderligere naturgasleverancer fra DUC's felter i Nordsøen på 38 mia. m³, hvorved de samlede naturgasmængder til det danske marked og til eksport til Sverige og Tyskland omfatter 93 mia. m³.

DONG Naturgas og DUC indgik i 1993 en ny aftale, som øger de samlede årlige leverancer fra Nordsøen til 7,5 mia. m³ årligt. Den nye aftale opererer ikke med en fast, samlet mængde, idet størrelsen af de samlede leverancer afhænger af, hvor længe DUC kan opretholde produktionen. Samtidig med aftalen indgik DONG Naturgas aftale med Ruhrgas AG og BEB om at øge eksporten til Tyskland til 2,5 mia. m³ naturgas årligt.

DONG Naturgas' aftaler med DUC omfatter samlede årlige leverancer på op til 7,5 mia. m³ naturgas. DONG Naturgas har fået en del af det fremtidige behov for yderligere mængder dækket via en aftale med Amerada Hess-gruppen om køb af naturgassen fra Syd Arne-feltet. Dette felt forventes at indeholde ca. 3-5 mia. m³ naturgas. DONG Naturgas har ligeledes indgået aftale om køb af gassen fra Statoil-gruppens del af Lulita-feltet. Feltet er primært et oliefelt, men forventes at indeholde 0,3 mia. m³ naturgas.

DONG Naturgas har således kontraheret alle de naturgasmængder, der har været til salg i den danske del af Nordsøen. Hensynet til en fleksibel og hensigtsmæssig tilrettelæggelse af den danske olie- og gasproduktion samt muligheden for udbygning af nye mindre felter indebærer, at det er vigtigt, at der også i åre-

ne fremover er stor sikkerhed for, at den danske naturgas kan afsættes via det danske naturgasnet. De kontrakter, der er indgået mellem DUC og DONG Naturgas, rummer en høj grad af fleksibilitet, idet størrelsen af de samlede leverancer afhænger af, hvor længe DUC kan opretholde produktionen. Dette forhold har stor økonomisk betydning for DUC's tilrettelæggelse af olie- og gasproduktionen i Nordsøen.

1.10. Statsens forhandlinger med de regionale selskaber om strukturen i gassektoren. Naturgasprojektet har som nævnt i afsnit 1.7 siden midten af 1980'erne været støttet gennem en afgiftsmæssig favorisering af naturgas i forhold til olie. Værdien af afgiftsfavoriseringen har været stigende i takt med den stigende afsætning af naturgas og udgjorde i 1999 i alt ca. 2,4 mia. kr. Den samlede afgiftsfavorisering, der er ydet til naturgasprojektet, skønnes ved udgangen af 1999 at udgøre 45 mia. kr. opgjort i nutidsværdi 1999-prisniveau. I april 1994 traf Danmark beslutning om at opheve DONG Naturgas' importeneret på grund af Europa-Kommissionens indledning af traktatkænkessager mod Danmark og en række andre medlemslande i 1991. I denne forbindelse traf regeringen en principiel beslutning om, at der skulle gennemføres tilpasninger i den danske naturgassektor, herunder omlægning af støtten til naturgasprojektet. DONG Naturgas og de regionale selskaber blev derfor anmodet om at indlede forhandlinger om et nyt aftalegrundlag til afløsning af 4. juni-aftalen. DONG Naturgas og de regionale selskaber kunne imidlertid ikke opnå enighed om vilkårene i et nyt aftalegrundlag. Herudover førte regeringen i flere år forhandlinger med de regionale selskaber om omlægning af støtten, uden at det lykkedes at nå til enighed om niveauet for den samlede fremtidige støtte til de regionale selskaber.

Efter flere års forgæves forhandlinger valgte regeringen at lovgive, og den 8. april 1997 fremsatte regeringen forslag til lov om ændring af afgift af naturgas og bygas – den såkaldte bundfradragslov – med henblik på at begrænse stigningen i den fremtidige støtte til gasselskaberne. Loven blev vedtaget af Folketinget den 17. maj 1997, men trådte først i kraft den 1. september 1998 efter at Europa-Kommissionens godkendelse i medfør af EF-traktatens støttestøtteregler forelå. Loven indebærer en energiafgiftssats svarende til ca. 80 % af afgiftsniveauet på olieprodukter. Da de regionale selskaber, i henhold til afgiftsafskærmningen i 4. juni-aftalen, kan overvælde afgiftsstigninger på DONG Naturgas, indrømmedes de regionale selskaber et bundfradrag i afgiftsbetalingerne for naturgas svarende til 2,6 mia. m³ naturgas årligt, der er indeholdt i 4. juni-aftalen. I praksis har afgiftsændringerne derfor